

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2017. szeptember 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A halált okozó testi sértés büntette miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2017. április 6. napján kelt 10.B.796/2016/26. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy

III.r. vádlottal szemben kiszabott büntetést 8 (nyolc) hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 1 (egy) év közügyektől eltiltásra súlyosítja.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe III.r. vádlott által 2015. november 28. napjától 2016. január 28. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendeli.

A III.r. vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban annak háromnegyede kitöltését követő nap bocsátható feltételes szabadságra.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből 2.215.885 (Kétmillió-kettőszáztizenötezer-nyolcszáznyolcvanöt) Ft egyetemleges megfizetésére I.rendű vádlott neve I.r. és II.rendű vádlott neve II.r. vádlottak kötelesek, mely összegből III.rendű vádlott neve III.r. vádlott 18.601 (tizennyolcezer-hatszázegy) Ft megfizetésére köteles egyetemlegesen.

Az I.r. vádlott által külön megfizetendő bűnügyi költség összege: 227.315 (kettőszázhuszonhétezer-háromszáztizenöt) Ft, a II.r. vádlottat külön terhelő bűnügyi költség összege: 200.165 (kettőszázezer-egyszázhatvanöt) Ft.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy a 22., 27. sorszám alatti bűnjelek mennyisége 1-1 pár, a 33. sorszám alatti bűnjel mennyisége 1 db.

A másodfokú eljárásban felmerült 32.980 (Harminckettőezer-kilencszáznyolcvan) Ft bűnügyi költségből I.rendű vádlott neve I.r. vádlott 15.000 (tizenötezer) Ft, II.rendű vádlott neve II.r. vádlott 17.980 (tizenhétezer-kilencszáznyolcvan) Ft megfizetésére köteles.

I n d o k o l á s

A Veszprémi Törvényszék 2017. április 6. napján kelt 10.B.796/2016/26. számú ítéletében I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II.r. vádlottak bűnösségét a Btk.164.§ (1) bekezdés és (8) bekezdés II. fordulat szerint minősülő társtettesként elkövetett testi sértés büntetében mondta ki. III.rendű vádlott neve III.r. vádlott büntetőjogi felelősségét a Btk.166.§ (1) és (2) bekezdés szerint minősülő segítségnyújtás elmulasztása büntetében állapította meg.

Ezért I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra, II.rendű vádlott neve II.r. vádlottat 3 év 3 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és ugyancsak 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

III.rendű vádlott neve III.r. vádlottat, mint többszörös visszaesőt, 300 óra közérdekű munka büntetésre ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartás beszámításáról, az I. és II.r. vádlottak vonatkozásában a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a III.r. vádlottal kapcsolatosan a közérdekű munka végrehajtásának, illetve átváltoztatásának módjáról, továbbá a bűnjelekről, bűnügyi költségről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlottak terhére súlyosításért jelentett be fellebbezést. I.rendű vádlott neve I.r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették. II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III.r. vádlottak, illetve védőik enyhítésért, valamint felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.187/2017/1-5. számú átiratában az ügyész fellebbezését módosított formában tartotta fenn, míg a vádlottak, és védők fellebbezését alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta és a bizonyítékok helyes és logikus mérlegelésével, megalapozottan állapította meg a tényállást, amit az iratok tartalma alapján néhány vonatkozásban helyesbíteni kell. Rámutatott, hogy a vádlottak bűnösségére okszerűen vont le következtetést a törvényszék, és indokolási kötelezettségének is megfelelő mértékben eleget tett. Jó a cselekmények minősítése és helyes azok megnevezése. A börtönbüntetés azonban, - mely a hatályos Btk. értelmében nem nevezetik főbüntetésnek - túlzottan enyhe. III.rendű vádlott neve III. r. vádlott vonatkozásában a büntetés neme sem megfelelő, vele szemben is végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt. **Sértett neve** sértett nem adott okot a bántalmazásra, az motiválatlanul a vádlotti erőfölénnyel visszaélve valósult meg. III.rendű vádlott neve III. r. vádlott előélete - amelyben nagy számban fordulnak elő személy elleni erőszakos, a testi épséget sértő bűncselekmények miatti elítélések is - a büntetési célok megvalósulásához nem elegendő a közérdekű munka büntetés kiszabása, még akkor sem, ha az ő tekintetében a minősítést az ügyészi módosított fellebbezés már nem támadja.

Indítványozta az ügyész, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet akként változtassa meg, hogy az I. és II.r. vádlottak börtönbüntetését és közügyektől eltiltás mellékbüntetésének mértékét súlyosítsa, a III.r. vádlottal szemben börtönbüntetést, valamint közügyektől eltiltást alkalmazzon. Állapítsa meg, hogy a III.rendű vádlott neve III.r. vádlott feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontja a büntetés $\frac{3}{4}$ részének kitöltését követő nap. Indítványozta továbbá az elsőfokú ítélet helyesbítését a bűnjeljegyzék 22., 27. és 33. tételei alatt kezelt bűnjelek mennyisége tekintetében, valamint a vádlottakat egyetemlegesen és külön-külön terhelő bűnügyi költség vonatkozásában. A rendelkező részből mellőzendőnek tartotta a magyar anyanyelvű kitélt, egyebekben a z ítélet helybenhagyását kérte.

A nyilvános ülésen megjelent **ügyész** az átiratban foglaltakat fenntartotta. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és az eljárási szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítást. A tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével megalapozottan állapította meg. Az ítéleti tényállás a vádirati tényállástól annyiban tért el, hogy III.rendű vádlott neve III.r. vádlott nem bántalmazta a sértettet, hanem az ő érdekében lépett fel, azonban segítséget nem hívott, hanem távozott a helyszínről társaival együtt, a sértettet hátrahagyva. Ennek eredményeképpen állapította meg a bíróság, hogy nem halált okozó testi sértés büntetében, hanem segítségnyújtás elmulasztása büntetében bűnös. Ez nem jelenti a tettazonosság sérelmét, illetve a vádtól való eltérést sem, tehát ez okból sem megalapozatlan az elsőfokú bíróság ítélete.

A kiszabott büntetés mértéke eltúlzottan enyhe I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II.r. vádlott esetében. A büntetés súlyosítását az is indokolja, hogy az enyhítő körülmények közül I.rendű

vádlott neve I.r. vádlott esetében mellőzni kell az állandó munkahellyel és jövedelemmel való rendelkezést, tekintve, hogy ez alapvetően elvárható egy munkaképes felnőtt személytől. Nem értékelhető továbbá enyhítő körülményként az sem, hogy a sértett maga is erősen alkoholos befolyásoltság alatt állt, mivel nem az ő magatartása játszott közre az áldozattá válásában. A III.rendű vádlott neve III.r. vádlottal szemben kiszabott közérdekű munka súlytalan, tekintve, hogy többször volt büntetve személy elleni erőszakos bűncselekmények miatt is. Az ügyész megismételte a joghátrányok súlyosítására vonatkozó és a járulékos kérdések tekintetében tett indítványait azzal, hogy az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

Az **I.r. vádlott védője** a tényállást és a minősítést nem vitatta, csupán a gondatlanság megállapított formájával nem értett egyet. Álláspontja szerint azért nem lehet luxuria, a gondatlanság súlyosabb változata, mert ez gyakorlatilag azt jelentené, hogy a vádlottak a véletlenre bízta a sértettnek a sorsát. Ez az állandó bírói gyakorlat szerint eshetőleges szándékkal lenne egyenértékű. Az eset összes körülményei alapján inkább az tűnik ki, hogy bele sem gondoltak abba, miszerint akár halál is bekövetkezhet, fel sem fogták azt, hogy mi lehet a következménye a tettüknek. A bántalmazás nem volt olyan intenzitású és jellegű, amelyből arra lehetett volna következtetni, hogy **Sértett neve** sértett nem lesz képes a földről felkelni és hazamenni, ahogyan ezt már több alkalommal megtette a nővére vallomása szerint. Álláspontja az volt, hogy a testi sértés eshetőleges szándékkal valósult meg, mivel 8 napon belül gyógyuló sérülések keletkeztek, a halálos eredmény vonatkozásában pedig a védencét csupán a hanyag gondatlanság terheli, melyre figyelemmel már nem aránytalanul enyhe a vele szemben elsőfokon alkalmazott joghátrány.

Mindezek alapján úgy ítélte meg, hogy a bíróság helyesen állapította meg három évben az I.r. vádlottal szemben a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés mértékét, melyet nem indokolt súlyosítani. Kérte, hogy a táblabíróság utasítsa el védence vonatkozásában az ügyészi fellebbezést.

A **II.r. vádlott védője** fenntartotta az enyhítés irányában előterjesztett jogorvoslati kérelmét, és hivatkozott az elsőfokú bíróság előtt előadott perbeszédében felhozott jogi érvekre. Osztotta az I.r. vádlott védője által a terheltek tudati állapotára vonatkozó okfejtését. Nem értett azonban egyet az ügyész azon megállapításával, miszerint teljeskörű bizonyítási eljárás folyt volna, ugyanis a nyomozóhatóság lefoglalt a helyszínen egy piros színű baseball sapkát a sértett feltalálási helye közelében, mely nem volt köthető az eset egyetlen ismert szereplőjéhez sem. Nem történt meg DNS vizsgálat, illetve a DNS nyilvántartó adataival történő összevetés annak megállapítása érdekében, hogy ki lehetett még jelen, aki további információkkal szolgálhatott volna a vádbeli cselekmény lezajlásáról és annak végkimeneteléről, vagy esetleg a vádlottak távozása után találkozott a sértettel. Ha például ez az ismeretlen személy látta felállni és valamekkora távolságot megtenni **Sértett neve** sértettet, az jelentős kihatással volna a II.rendű vádlott neve II.r. vádlott cselekvősege jogi minősítésére és az alkalmazható joghátrányokra is. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság orvosszakértői véleményre alapított azon megállapításával, hogy a vádlottak tettelegessége indította meg az okfolyamatot, ami a sértett eszméletvesztéséhez, majd kihüléséhez és halálához vezetett. A nyomozás során két szakvélemény is készült, de egyik sem tárt fel olyan sérüléseket, amelyek közvetlenül a halál bekövetkeztében szerepet játszottak volna, vagy minden kétséget kizáróvá teszik a bántalmazás és a halál közötti közvetlen ok-okozati összefüggést. Tényként annyit rögzít az orvosszakértői vélemény, hogy a **Sértett neve** sértetten fellelt sérülések külön-külön és összességében is 8 napon belül gyógyulóak voltak, a bántalmazás kis vagy legfeljebb közepes erővel történt. A másik objektív körülmény, hogy miután a sértett élesztését az idegenek által értesített mentőszolgálat megkezdte, semmi olyan külsérelmi nyomot nem észlelte, amely arra utal volna, hogy a sértettet bántalmazták, és büntetőeljárás megindítása szükséges. A nyomozás elrendelésére a sértett hozzátartozóinak bejelentése alapján került sor, akik **Sértett neve** haláláról való értesítésük után érdeklődtek az ismeretségi körben, hogy mi történt rokonukkal a vádbeli estén. Ha a

bántalmazás nem volt olyan jellegű és intenzitású, amely eszméletvesztést eredményezett, akkor a terheltek bűnösségét sem lehet megállapítani a vádiratban rögzített minősítés szerint. A törvényszék figyelmen kívül hagyta az egyetlen színjőző tanú, tanú 1 vallomását, aki elmondta, hogy jelen volt a szórakozóhelyen, majd záróra után a bűncselekmény helyszíne mellett is elhaladt, de nem látta ott **Sértett neve** sértettet. Ez olyan megvilágításba helyezi az eseményt, hogy a sértett a vádlottak távozását követően magához tért, felállt és elment, majd visszatért a feltalálási helyére. Akkor pedig végképp nem lehet összefüggésbe hozni a bántalmazást a későbbi eszméletvesztéssel, kihúléssal és a halálos végkimenetellel.

A védő akként érvelt, hogy a hiányzó bizonyítékok következtében II.rendű vádlott neve II.r. vádlott bűnössége nem igazolódott minden kétséget kizáróan, így elsődlegesen felmentését kérte, másodlagosan jóval enyhébb büntetés; végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását. A büntetés mérséklése a terhelt egészségi állapotára figyelemmel is indokolt, de főként abban az esetben szükséges, ha a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján bűnösségét könnyű testi sértés vétségében, vagy legfeljebb súlyos testi sértés büntetnének kísérletében állapítja meg. A védenca személyi körülményei vonatkozásában addiktológiai és pszichiátriai szakorvosi véleményt csatolt, melyből megállapítható, hogy II.rendű vádlott neve II.r. vádlott alkohol- és drogfüggő, de két éve absztinens, azonban egészségi állapota tovább romlik.

A **III.r. vádlott védője** a megalapozottság vonatkozásában ugyancsak hiányérzetének adott hangot, amiért nem került sor a védőtársa által említett baseball sapka tulajdonosának felkutatására. A nyomozás során védencét társtetteségben megvalósított halált okozó testi sértés büntetével gyanúsították, majd e bűncselekmény miatt került sor vele szemben a vádemelésre. Csupán bírói szakban történtek meg azok a szembesítések, amelyek alapján az a két tanú, aki azt állította, hogy III.rendű vádlott neve részt vett a bántalmazásban, szavahihetetlennek bizonyult. A bíróság el is tért az ítéleti minősítésben, amikor a segítségnyújtás elmulasztásának büntetében állapította meg **III. rendű** vádlott neve III. r. vádlott büntetőjogi felelősségét. A védő megjegyezte, hogy ugyanezen bűncselekmény miatt tanú 1 tanú is felelősségre vonható lett volna, aki a vádlottak társaságában szintén nem hívott segítséget **Sértett neve** sértetthez. **III. rendű** vádlott neve gyanúsításában nyilvánvalóan közrejátszott igen kedvezőtlen kriminológiai előélete. A védő a III. r. vádlott tudattartama tekintetében utalt a BH2003.444 számú eseti döntésre, mely szerint az elkövetők az ittas sértettet egy patakmederben hagyták, ahol kihűlt és elhunyt. E jogesetben írtak szerint nyilvánvalóan előre kellett látni az elkövetőknek, hogy a halálos eredmény bekövetkezik, a jelen ügyben azonban ez az előreláthatóság nem állt fenn. Még a józan állapotban lévő tanúnak, **tanú 2-nek** sem jutott eszébe, hogy X. település belvárosában közterületen, a fal mellett ülő sértett kint marad, és kihűlés következtében meghal. Köztudott volt róla ugyanis ismeretségi körében, hogy máskor is súlyosan ittas állapotba került, de ennek ellenére minden alkalommal hazament. **III. rendű** vádlott neve III. r. vádlott tekintetében azért is hiányzik az elvárhatóság, mert nemhogy bántalmazta volna **sértett neve-t**, hanem I.rendű vádlott neve és II.rendű vádlott neve vádlottakat is csitítani igyekezett, hogy hagyjanak fel a bántalmazással. Annak ellenére tett valamit a sértett érdekében, hogy ő is meglehetősen ittas állapotban volt.

A védő kérte elsődlegesen védenca felmentését bűncselekmény hiánya okán, de mindenképpen a súlyosításra irányuló ügyészi indítvány elutasítását. Kérte a bűnösség megalapozottsága esetén a joghátrány enyhítését, harmadlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását azzal, hogy az ítélőtábla mellőzve védencének az egyetemlegesen viselendő teljes bűnügyi költségre vonatkozó kötelezését, figyelemmel jóval enyhébb cselekvőségére. Ez a rendelkezés ugyanis igen méltánytalan és aránytalan ahhoz képest, hogy III. r. vádlott nem vett részt a sértett bántalmazásában, mellyel összefüggésben a magas szakértői költségek jelentős hányada felmerült.

A **sértett hozzátartozója** kifejtette, hogy testvére ivott máskor is, de minden alkalommal haza tudott menni. A sértett azért halt meg, mert a vádlottak bántalmazták, majd cserbenhagyták. Kérte velük szemben igazságos és arányos büntetés kiszabását.

Az I.r. **vádlott az utolsó szó jogán** tett nyilatkozatában csatlakozott a védője kérelméhez.

A II.r. vádlott sajnálatának és megbánásának adott hangot.

A III.r. vádlott kifejezte részvétét a sértett hozzátartozói felé, akiket gyermekkorától ismert, lakott is náluk. Elmondta, hogy nem bántalmazta **Sértett neve** sértettét, sőt igyekezett mindent megtenni az érdekében. Kérte, hogy csak azért büntesse meg a bíróság, amit elkövetett.

A Győri Ítéltábla a Be.348.§ (1) bekezdése alapján eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül és a fellebbezéseket az alábbiak szerint - részben - találta alaposnak.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az ítélet érdemi felülbírálatának gátját jelentené.

A törvényszék négy tárgyalási napot tartott az ügyben, amelynek során kihallgatta a vádlottakat, a helyszínen jelen volt és a sértettet megtaláló tanúkat, meghallgatta az igazságügyi orvos-szakértőket, ismertetette a szakvéleményeket, a helyszíni szemle jegyzőkönyvét, illetőleg minden releváns okiratot, így az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat feltárta.

Az ítéltábla nem értett egyet azon védői felvetéssel, miszerint felderítetlen maradt a tényállás, mivel a sértett közelében feltalált baseball sapka tulajdonosát nem kutatta fel a nyomozóhatóság.

E körben a nyomozati irat I. kötet 102. szám alatti - 2015. november 28-án 3 óra 37 perckor történt intézkedésről szóló - rendőri jelentés szolgál csupán információval, melyet az OMSZ értesítése alapján, a helyszínen először megjelenő rendőr járőr készített. Ebben rögzítésre került, hogy a feltaláláskor **Sértett neve** a ... Bank melletti épület előtt, a járdán merőlegesen az úttesttel fekszik, közvetlenül az úttest közelében arccal lefelé, fejével az úttest irányában. A testétől 2,5 méterre találtak egy fekete színű baseball sapkát, amely mellett vérgyanús szennyeződés volt a földön. A 2015. november 28. napján 6 óra 35 perckor megkezdett helyszíni és halott szemle jegyzőkönyve szerint a baseball sapka nem került lefoglalásra, hanem a mellette lévő vérgyanús szennyeződésről rögzítettek csupán DNS mintát (nyomozati irat I. kötet 106. oldal). A sapkáról ezt követően csak tanú 17 tanú vallomásában esik szó, aki barátaival a földön fekvő sértettet megtalálta, és a mentőket értesítette (nyomozati irat I. kötet 225. oldal). **Sértett neve** sértett kék színű baseball sapkát viselt, melyet a kórházban hagyott egyéb ruházati és használati tárgyakkal együtt foglalt le a nyomozóhatóság 2015. november 30-án (nyomozati irat I. kötet 448. oldal). Mivel a helyszínen látott fekete sapka senkihez nem volt köthető, a nyomozóhatóság nem tulajdonított neki jelentőséget. Ettől azonban a tényállás nem felderítetlen, mert ha a baseball sapkát lefoglalják, arról DNS mintát vesznek, ennek azonosítása koránt sem biztos, hogy eredményre vezet, ha nem köthető az esemény egyik ismert szereplőjéhez sem. A DNS nyilvántartóban nem szereplő profilok tulajdonosait nem lehet azonosítani.

A nyomozás során viszont sikerült felkutatni valamennyi személyt, aki **sértett neve**-val a szórakozóhelyen találkozott, aki a vádlottakkal való konfliktusának szemtanúja volt, illetve aki őt az utcán megtalálta. E vallomások alapján ítéleti bizonyossággal tisztázható volt, hogy a sértettet még a szórakozóhelyen, szájon vágta valaki, amelytől a száján repesztett vérző sérülés keletkezett. Erre II.r. vádlott éjfél körül rákérdezett, de vele szemben a sértett elutasító volt. Ekkor ketten között szóváltás kerekedett, II.r. vádlott sértő kifejezéseket használt **sértett neve**-val szemben. III.r. vádlott közbelépésének köszönhetően tettelegességre ekkor nem került sor a két ittas személy között. E

jelenetnek tanú 1 és **tanú 3** is tanúi voltak. A sértett ittas állapotára és kötekedő magatartására **tanú 4** tett vallomást.

A szórakozóhely éjjel 2 óra 45 perckor bezárt, és a vádlottak hárman hazafele gyalogoltak, amikor a sértett elhaladt mellettük. I.r. vádlott a **Sértett** után kiabált, aki a felszólítás ellenére nem állt meg, ekkor az I. és II.r. vádlottak utána szaladtak. Ezt észlelték a kocsmából távozó más vendégek is, például **tanú 4**, tanú 5 és **tanú 6**.

Az ... Bank épületénél érték utol a vádlottak **sértett neve**-t, majd mindketten bántalmazták. A földre került sértett további rugdosását tanú 2 - I.r. vádlott barátnője - akadályozta meg, majd az odaérkező III.r. vádlott II.rendű vádlottat igyekezett lebeszélni a tettlegesség folytatásáról. Az eszméletét elveszített sértettet a terheltek és tanú 2 a földön fekvé hagyta. A bántalmazás tekintetében tanú 2 és **III. rendű** vádlott neve tettek vallomást, de a saját cselekvőségét tagadó II.r. vádlott is elismerte, hogy tett olyan kijelentést, miszerint a sértett „megkapta, megérdemelte” a verést, amit szerinte kizárólag I.rendű vádlott-tól kapott. I.r. vádlott a sértett bántalmazását elismerte, kisebb mértékben ugyan, mint ahogy erre II.rendű vádlott neve vagy tanú 2 nyilatkoztak. A sértett megrugdosásának tényét viszont alátámasztotta a tanúk vallomása mellett az igazságügyi genetikai szakértői vélemény, mely szerint az I.r. vádlottól lefoglalt bal lábas sportcipőn a sértett biológiai anyagmaradványa is fellelhető volt, továbbá **Sértett neve** kabátján ott volt az I.r. vádlott talpnyomata.

II.r. vádlott csupán abban ismerte el a felelősségét, hogy nem segített a sértettnek, azonban az ő tevőlegességét az I.r. vádlotton kívül tanú 2, **tanú 4** és **III. rendű** vádlott neve látták, erre egybehangzó nyilatkozatokat tettek.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének messzemenően eleget tett, amikor a vádlottak és tanúk vallomásait elemezve, az objektív bizonyítékokkal is összevetve megállapította, hogy ki milyen tevőleges, vagy mulasztásban megnyilvánuló magatartást tanúsított **Sértett neve** sértettel szemben. **III. rendű** vádlott neve III.r. vádlott tekintetében I.rendű vádlott neve és tanú 2 egyformán vallották, hogy nem vett részt a sértett ütlegetésében és rugdosásában, hanem megpróbált annak végét vetni. Az elsőfokú bíróság azt is kimerítően indokolta, hogy a szavahihetőnek ítélt személyekhez képest miért nem vette figyelembe tanú 5 és **tanú 6** önmaguknak is ellentmondó vallomásait, melynek eredményeként a III.r. vádlott cselekvőségét a vádtól eltérően minősítette.

Kétségtelen tény, hogy tanú 2 ugyanúgy nem tett eleget a segítségnyújtási kötelezettségének, mint a III.r. vádlott, azonban vele szemben nyomozás nem folyt, vádemelésre így sor sem kerülhetett, így a Be.2.§ (1) bekezdése értelmében - a vádhoz kötöttség elve okán - a bíróság nem is vizsgálódhatott az ő felelőssége tekintetében.

Sértett neve sértett által elszenvedett sérülések, azok száma, jellege, keletkezési mechanizmusa és gyógytartama, továbbá a halál oka tekintetében teljes körű szakvéleményt adtak az igazságügyi orvos-szakértők. Az I. és II.r. vádlottak által a sértettre mért ütések és rúgások kis-közepes erejűek voltak, a mellkason talált sérülések nem a bántalmazással voltak feltétlenül összefüggésbe hozhatók, hanem keletkezhettek az újraélesztés során is. Ezt a verziót támasztja alá az a körülmény, hogy **Sértett neve** zömök testalkatú, jóltáplált, személy volt, jelentősen nagyobb tömegű, mint a vékony testalkatú II.r. vádlott, aki nem vitásan megrúgta őt földön fektében.

Megállapították a szakértők azt is, hogy az egyenként és külön-külön egyaránt 8 napon belül gyógyuló sérüléseket okozó ütések és rúgások nem indítottak meg visszafordíthatatlan folyamatot, de a súlyosan ittas, eszméletlen sértett utcán hagyása - az alacsony, fagypont körüli hőmérséklet mellett - és gyors kihűlése egyenesen vezettek a halál beálltához. A bántalmazás indította el tehát az okfolyamatot, amely az ittasság mellett az eszméletlen állapotot előidézte. Az eszméletlen állapotban történő hátrahagyás és kihűlés pedig eredményezték a halálos végkimenetelt. A terheltek cselekvősége és a halál beállta közötti ok-okozati összefüggés tehát megállapítható.

Mindebből következően az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott és megfelel a bizonyítási anyagnak. A másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének nincsen helye.

A Be.352. § (1) bekezdés a/ pontjára figyelemmel a tényállásban némi korrekció szükséges az iratok tartalmára figyelemmel, a főügyészség átiratában hivatkozottak szerint, az előéleti adatok hiányossága folytán (Be.351.§ (2) bekezdés b/ pont).

A személyi rész 5. oldal első bekezdésében kell pontosítani, hogy I.r. vádlottat a Veszprémi Járásbíróság a rongálás vétsége mellett garázdaság vétsége miatt ítélte el halmazati büntetésül 5 hónap, végrehajtásában 1 évi próbaidőre fogházbüntetésre (7/I. szám alatti priusz).

II.r. vádlott évek óta rendszeres pszichiáter szakorvosi kezelés alatt áll alkohol - és drogfüggőség okozta pszichotikus zavarok miatt, de két éve absztinens (Bf.III.68/2017/8/V/1. számú utóirat).

III.r. vádlott a beszámítási képességét nem érintő személyiségzavarban szenved (nyomozati irat 737. oldal).

A Ráckevei Városi Bíróság 1.B.102/2008/12. számú ítéletében 2 rb folytatólagosan elkövetett kényszerítés büntette miatt ítélték el.

A Veszprémi Városi Bíróság 3.B.628/2012/8. számú ítéletével elbírált cselekmények elkövetési ideje 2012. január 25. napja volt.

III.r. vádlott a Veszprémi Járásbíróság 6.B.238/2015/50. számú ítéletével elbírált bűncselekményeit 2012. május 12. napján valósította meg. Ebben az ügyben kiszabott 3 év 4 hónap fegyházbüntetését tölti jelenleg.

A Veszprémi Járásbíróság 11.B.1373/2015/9. számú ítéletében elbíralt garázdaság büntette tekintetében a III.r. vádlott többszörös visszaeső, a súlyos testi sértés büntette vonatkozásában erőszakos többszörös visszaeső. A bűncselekményeket 2015. május 8. napján követte el (7/III. számú priusz).

A történeti tényállás 7. oldalának első bekezdésben a sértett állapota akként helyes, hogy közepes-súlyos fokban volt ittas (17. számú jkv. 45-46. oldal - dr. Mesics Tamás orvos-szakértő nyilatkozata). A véralkohol mértéke 2,44 ‰, a vizeletalkohol 3,45 ‰ volt (nyomozati iratok I. kötet 185. lapszám).

Az így kiegészített tényállás minden tekintetben megalapozott, így az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította a határozatát a Be.351.§ (1) bekezdése értelmében.

Az így megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és az I-II.r. illetve III.r. vádlott cselekményeinek minősítésében sem tévedett.

Halált okozó testi sértés valósul meg, ha az elkövető szándékos cselekménye testi sértés előidézésére irányul, de a magatartással okozati összefüggésben a sértett halála is bekövetkezik, viszont az elkövetőt a halálos eredmény tekintetében csak gondatlanság terheli. A halált okozó testi sértés elkövetési magatartása szempontjából közömbös, hogy az elkövető a testi sértés alapesetére, minősített esetére vagy éppen életveszély okozására irányuló szándékkal valósítja-e meg a cselekményt. Az elkövetési magatartás és a bekövetkezett halál között az okozati összefüggés akkor állapítható meg, ha a testi sértési cselekmény indította el vagy mozdította elő azt az okfolyamatot, amely a halál bekövetkezéséhez vezetett. Végül a halálos eredmény viszonylatában a bűnösség a gondatlanság bármely formájában fennállhat.

Helyesen elemezte a törvényszék a 3/2013. Büntető Jogegységi határozat az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló iránymutatásai alapján az alanyi és tárgyi oldal elemeit és állapította meg, hogy - az irányadó történeti tényállás szerint - I.r. vádlott megütötte, II.r. vádlott több alkalommal megrúgta a sértettet, aki a bántalmazásnak és ittasságának következtében eszméletlenül maradt a földön, a fagyponthoz közeli hidegben, majd ez vezetett a kihüléséhez, halálához. Az okfolyamat elindítása tehát egyértelműen az I. és II.r. vádlottak tettelegességéhez köthető.

A szándékosság és gondatlanság megítélése is helytállóan történt. A kis-közepes erővel leadott néhány ütés és rúgás alapján a terhelt eshetőlegesen szándékára lehet következtetni, melyet alátámaszt, hogy 8 napon belül gyógyuló sérüléseknél súlyosabbat nem idéztek elő.

A halálos eredmény tekintetében mind az I-II., mind a III.r. vádlottat a hanyag gondatlanság terheli, mert valamennyien felismerték **Sértett** súlyos ittas állapotát, az eszméletvesztését, érzékelték a hideg időjárást, ennek ellenére a földön fekvő sértettet. Elvárható lett volna tőlük kellő körültekintés esetén, hogy felmérjék; ha **Sértett** nem tér magához rövid időn belül, vagy nem jár arra senki, aki az éjszakai órák segítségére lehetne, akkor a bántalmazás során keletkezett sérüléseken kívül súlyosabb eredmény is bekövetkezhet. Az ittasságuk önhibából eredt, arra az elvárhatóság hiánya körében nem hivatkozhatnak, úgy kell tekinteni, mintha teljesen józan állapotban cselekedtek volna.

III.r. vádlott még ittas állapotában is felmérte, amikor társai ütlegetni kezdték **sértettet**, hogy a sértett testi épsége közvetlen veszélyben van, ezért sietett a segítségére oly módon, hogy II.r. vádlottat „leszedte róla”. Utóbb azt sem vitatta, hogy hibázott, amikor nem hívott mentőt **Sértett** állapotát látva. Az elvárhatóság az ő esetében is egyértelműen megállapítható.

I.r. és II.r. vádlottak súlyosabb cselekvőségébe beleolvad a segítségnyújtás elmulasztása, III.r. vádlott viszont - aki a bántalmazásban nem vett részt - e bűncselekmény minősített esetéért felel a halálos eredményre tekintettel a Btk.166.§ (2) bekezdése szerint.

A Veszprémi Törvényszék helyesen vette számba valamennyi vádlott vonatkozásában a büntetés kiszabása körében értékelendő szempontokat, azok csak kis mértékben szorulnak korrekcióra. Mellőzendő az enyhítő körülmények sorából a vádlottak személyiségzavara, mert ez az 56. számú BKv értelmezése szerint csak akkor méltányolható, ha a terhelt beszámítási képességét érinti. Nincsen sértetti közrehatás, hiszen a sértett közvetlenül a bántalmazást megelőzően nem tanúsított provokatív magatartást. A sértett közepes-súlyos fokú ittassága pedig azért nem enyhítő tényező a vádlottak javára, mert nem a saját állapota folytán veszítette el az eszméletét, hanem a terhelti tettelegesség következtében.

Enyhítő körülmény valamennyi terhelt esetében az eshetőlegesen szándék, továbbá az eredmény tekintetében a gondatlanság kisebb foka.

További súlyosító körülmény viszont a motiválatlan, útonálló jellegű magatartás az I. és II.r. vádlottak vonatkozásában, akik ketten támadtak egy ember ellen, kihasználva erőfölényüket és a sértett szemmel láthatóan súlyos ittas állapotát.

Az ítélet megállapítása szerint az elkövetéskor büntetlen és feltárási jellegű beismerő vallomást tevő I.r., valamint az ugyancsak büntetlen és megrendült egészségi állapotú II.r. vádlottak tekintetében az enyhítő és súlyosító körülmények közül az enyhítők nyomatékosabbak, így a törvényszék által a törvényi minimumhoz közeli tartamban kiszabott büntetések enyhítése vagy súlyosítása egyaránt indokolatlan. A szabadságvesztések mértéke megfelel a Btk.79.§-ában írt büntetési céloknak és a belső arányosság követelményének.

III.r. vádlott mulasztásban megvalósuló cselekvősége jóval kisebb tárgyi súlyú, mint az I-II.r. vádlottaké, viszont többszörösen büntetett előélete, többszörös visszaesői mivolta, az erőszakos

cselekményekre való hajlama folytán a személyében rejlő társadalomra veszélyesség foka jóval magasabb. Az ítélet tábla egyetértett az ügyészi állásponttal abban, hogy vele szemben így valóban súlytalan - és a jelenleg töltött, valamint kitöltésre váró végrehajtandó szabadságvesztés büntetések mellett nem is végrehajtható - a közérdekű munka büntetés. Ezért az ítélet tábla vele szemben is - mint többszörös visszaesővel szemben - a 4 és fél éves büntetési tételen belül a közép mérték alatti, inkább a generális minimumhoz közeli mértékű, de végrehajtandó szabadságvesztés büntetés alkalmazását látta célravezetőnek. Itt figyelemmel volt arra a körülményre, hogy a III.r. terhelt a társaival szemben segítségére volt a sértettnek.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk.37.§ (2) bekezdés a/ pontja alapján börtönben állapította meg, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját pedig a Btk.38.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés b/ pontja szerint.

III.r. vádlott előélete, és az elkövetett bűncselekmény jellege folytán méltatlan arra, hogy részt vegyen a közügyek gyakorlásában, ezért az ítélet tábla a Btk.61.§ (1) bekezdése és 62.§ (1) bekezdése alkalmazásával, a szabadságvesztés tartamához igazított mértékű közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is ítélte.

A szabadságvesztés büntetésbe a Btk. 92.§ (1) bekezdése alapján beszámította a III. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

Osztotta az ítélet tábla III.r. vádlott védőjének a bűnügyi költségre vonatkozó érvelését, miszerint méltánytalan a teljes szakértői költségre kiterjedő egyetemleges kötelezés, hiszen a terhelt bűnössége a sértett bántalmazásában nem volt megállapítható. Őt az a mulasztás terhelte, hogy nem hívott segítséget. Ily módon a sértett testi bántalmazásával, és halálának okával összefüggő bizonyítás során felmerült szakértői költség a Be.338.§ (1) bekezdés értelmében nem róható a III.r. vádlott terhére.

Ezért a III.r. vádlottat kizárólag az ő szakértői vizsgálatának a díjával, és a cselekmény körülményeire vallomást tevő tanúk útiköltségeivel keletkezett bűnügyi költség viselésére kötelezte a táblabíróság a Be.338.§ (2) bekezdése alapján.

A számolási hiba miatt egyéb vonatkozásban is helyesbítendő rendelkezést a másodfokú bíróság úgy módosította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költségből 2.215.885 Ft egyetemleges megfizetésére I.r. és II.r. vádlottak kötelesek, mely összegből III.r. vádlott 18.601 Ft megfizetésére köteles az I-II.r. vádlottakkal egyetemlegesen.

Pontosításra került a külön viselendő bűnügyi költség I.rendű vádlott neve és II.rendű vádlott neve vádlottak vonatkozásában, amelyeket az ügyészi indítvánnyal egyezően állapított meg az ítélet tábla akként, hogy az I.r. vádlott által külön megfizetendő bűnügyi költség összege: 227.315 Ft, a II.r. vádlottat külön terhelő bűnügyi költség összege: 200.165 Ft.

Az ítélet tábla helyesbítette az elsőfokú bíróság ítéletét bűnjelek mennyisége tárgyában is azzal, hogy a 22. tétel alatti sportcipő egy pár, a 27. sorszám alatti félcipő szintén egy pár, míg a 33. tétel alatt kezel öngyújtó 1 db.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítélet tábla a Veszprémi Törvényszék 2017. április 6. napján kihirdetett 10.B.796/2016/26. számú ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat az ítélet tábla nem érintette. Csupán annak megjegyzésére szorítkozik, hogy a rendelkező részben felsorolandó személyi adatok között a terhelt

anyanyelvét nem szükséges rögzíteni a Be.258.§ (2) bekezdés b/ pont értelmében. Az anyanyelv a személyi körülmények között szerepel a Be.117.§ (1) bekezdés szerint, amennyiben ezen adatokra a vádlott vallomást tesz.

A másodfokú eljárásban felmerült 32.980 Ft bűnügyi költségből I.r. vádlott 15.000 Ft, II.r. vádlott 17.980 Ft megfizetésére köteles a Be. 338.§ (1) és (3) bekezdése és 381.§ (1) bekezdése alapján.

ő, 2017. szeptember 6.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit sk.
előadó bíró

Dr. Péntek László sk.
bíró

Z á r a d é k :

A Győri Ítéltábla ezen végzése és az abban foglalt változtatással a Veszprémi Törvényszék 10.B.796/2016/26. számú ítélete a valamennyi vádlott vonatkozásában mai napon jogerős és végrehajtható.

Győr, 2017. szeptember 6.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke